

Політична освіта в Україні

ПОЛІТИЧНА ЛЕКСИКА

сучасного українського
політика і громадянина

енциклопедичний словник-довідник

Видавництво «Магнолія 2006»

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73
П 20

Відтворення цієї книги або будь-якої її частини заборонено без письмової згоди видавництва.

Рекомендовано

до друку Науково-методичною радою Інституту гуманітарних та соціальних наук Національного університету «Львівська політехніка» (протокол № 9 від 27.05.2017 р.)

Рецензенти:

Борділовська О.А. – доктор політичних наук, доцент кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики Інституту міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка;

Луцишин Г. І. – доктор політичних наук, доцент, завідувач кафедри політології та міжнародних відносин Національного університету «Львівська політехніка»;

Науmkіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук ДВНЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К.Д. Ушинського».

Політична лексика сучасного українського політика і громадянина П 20 : енциклопедичний словник-довідник / Укладач В.М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климанської, Я.Б. Турчин, Н.М.Хоми [Колектив авторів: І.В. Алексеевко, О. І. Романюк, М.В. Школяр та ін.]. – Львів : «Магнолія 2006», 2017. – 438 с.

ISBN 978-617-574-112-2

Даний словник-довідник з політології містить понад 500 термінів, які є найчастіше вживаними в лексиці сучасного політика і громадянина України, відзеркалює новітні явища і процеси практичної політики, значно розширює термінологічний апарат політології, спонукає вчених-політологів до його адекватного визначення.

Для бакалаврів, магістрів, аспірантів, науковців та викладачів ВНЗ, політичних діячів, а також для усіх, хто цікавиться політикою та політичною наукою.

ISBN 978-617-574-112-2

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73

© Авторський колектив, 2017
© Укладач В.М. Піча, 2017
© Наук. ред. Л.Д. Климанська,
Я.Б. Турчин, Н.М. Хома, 2017
© «Магнолія 2006», 2017

Корнієнко В. Тимократія [Текст] / В. Корнієнко // Політична лексика сучасного українського політика і громадянина: енциклопедичний словник-довідник / Укладач В. М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климанської, Я. Б. Турчин, Н. М. Хоми [Колектив авторів: І. В. Алексеевко, О. І. Романюк, М. В. Школяр та інші].— Львів : «Магнолія 2006», 2017.— С. 361.

Тимократія (*timocracy*, грецьк. *time*- честь, ціна, плата (*kratos* - влада) - одна з найбільш стародавніх форм влади, описана ще античними авторами. Термін «Т.» зустрічається у Платона («Держава», VIII, 545) і Арістотеля («Етика», VIII,

XII). Також згадується в працях Ксенофонта («Memorabilia», кн. IV, гл. 6), де він фактично замінюється терміном «плутократія».

За Платоном, Т. - влада честолюбців, які зазвичай належать до класу військових, є негативною формою правління, разом із олігархією, демократією і тиранією. Деякі автори представляли її як тоталітарну, або однопартійну д-ву. У цьому сенсі до Т. дотичною є ідея мілітаризму, яку часто пов'язували з Т. орієнтованою на честь. Така форма Т. у свою чергу, мала схожість з меритократією («влада гідних», від лат. *meritus*- гідний і грецьк. *kratos* - влада) - принцип управління, згідно з яким керівні посади повинні займати найбільш здібні люди, незалежно від їх соц.-екон. походження. У більш екстремальних формах Т., де влада тримається на багатстві, а не на честі, - може трансформуватися у плутократію (грецьк. - багатство, *kratos*- влада) - форму правління, коли рішення уряду визначаються думкою не всього народу, а впливового класу багатих людей, які використовують владу, аби закріпити й збільшити власні статки.

Т. губить нелегітимне нагромадження великих капіталів і пошуки способів обійти закони, щоб відмити брудні гроші. За свідченням Платона, скупчення золота в коморах у приватних осіб губить Т.; вони насамперед вишукують, на що б його ужити, і для цього перетлумачують закони, мало рахуючись з ними: так чинять і самі багатії, й їхні дружини (Pl. Rp . VIII 550c).

Якщо проводити паралелі, то антична Т. - прообраз правління еліт нових незалежних країн. Нова влада надзвичайно шанує захоплення, приватизацію і приватну власність на нерухомість, примушуючи свій народ служити бюрократії і великому бізнесу і цілком покладається на силові структури.

(В. Корнієнко)